

Нисторъ се смили надъ него, слѣзе долу, приближи кобилата до просяка и едва можа да го покачи. Радой, щомъ седнѣ на сѣдлото, улови юздата, удари кобилата и прѣпустилъ, като казваше: „Азъ съмъ Радой? Спечелихъ кобилата и си ѝ откарвамъ“.

Нисторъ викаше подирѣ му и го молѣше да се запрѣ, да му каже нѣщо, но той не го чуваше. Радой като видѣ, че Нисторъ не ще може вече да го стигне, запрѣ се на доста голѣмо растояние отъ него. Тогава Нисторъ му каза:

— Ти спечели кобилата ми; ако това е угодну Богу, то е добро и азъ ти желаѣ успѣхъ; но съгласи се съ мене за едно нѣщо, заклѣвамъ те да не казвашъ никому, какъ си завладѣлъ кобилата ми!

— Защо, защо? — запита Радой.

— Защото другъ, каза Нисторъ, може да бѫде наистина боленъ, хромъ и сиромахъ, а да остане безъ помощъ. Азъ ще станѫ причина да не прави никой христолюбиво дѣло, защото ще го е страхъ да не бѫде излъганъ, като мене.

Радой истрѣпнѣ отъ тѣзи думи и, като размисли, слѣзе, повѣрнѣ кобилата на Нистора и го прѣгърнѣ. Слѣдъ това отидохѫ въ кѣщата на Нистора, гдѣто заедно се веселихѫ и се заклѣхѫ, че вечно ще сѫ приятели.

Р А З Н И.

Чесанѣтъ като цѣръ за ухапваніе отъ бѣсно куче.

Знае се, че когато бѣсно куче ухапи человѣка или друго вѣкое животно, послѣднето може лесно да побѣснѣ и ако не се исцѣри на врѣме, то умира. Ето защо единъ ученъ француски докторъ — *Булей* прѣпорожчва този цѣръ противъ ухапано отъ бѣсно куче: „Най-напрѣдъ ухапаното мѣсто да се измис съ чиста вода и веднага да се натрие съ *чеснѣкъ* (бѣль лукъ). Слѣдъ то-